

TALLERS

de suport educatiu al jovent 2015

Iniciativa impulsada per:

Em col·laboració amb:

Amb el suport de:

Prèvia:

La feina d'educadora als pisos acostuma a ser força solitària, acabem decidint actuacions davant situacions d'urgència en les que cal intervenir, establim relacions estretes amb els joves arrel del contacte quotidià en un espai de confort com és el pis, la intensitat d'aquesta feina en moltes ocasions et fa perdre la globalitat de la intervenció educativa.

La possibilitat de participar al taller de Fepa, ha fet que hagués d'aturar el ritme, pensar i escriure sobre allò viscut amb un cas del pis. El fet de posar paraules a aquells moments viscuts amb un cas, genera dubtes i et fa adonar de coses que potser no havies pensat. La supervisió de la Susana ajuda a posar ordre, a donar sentit i plantejar noves vies d'enfocament i actuació amb el cas.

El cas exposat a la sessió, havia estat molt intens per mi com a professional i m'havia remogut moltes emocions. Parlar d'això, veure l'evolució, i posar en dubte el futur d'aquest jove et fa replantejar el com ho estic fent.

Exposició del Cas:

Presento el cas d'un jove, en Moha, un noi de 18 anys que porta des dels 11 a Catalunya. És un noi amb una família desestructurada al Marroc, on es barregen consums i maltractaments per part dels pares. El jove pateix un sentiment d'abandonament emocional i no compta amb cap figura familiar referent que li aportï res de positiu ni amb qui poder comptar. Al llarg de la seva estada al pis apareix el consum de drogues que afecta la resta d'aspectes de la vida del jove (estudis, salut, estabilitat emocional,...) Plantejo aquest cas per les dificultats de gestió d'emocions de l'educadora, la importància del vincle que hem establert, l'abordatge del tema d'addiccions des del nostre recurs, la dependència envers l'educadora,... És un cas que em remou i tinc la necessitat de poder compartir-lo a l'espai del taller amb la resta de companyes i companys.

Reflexions de la sessió.

-Podem veure que l'espai i el temps que el jove viu al pis assistit, li serveix per caure en molts aspectes i estar acompanyat en aquest procés. L'hem de viure com una oportunitat pel jove de poder treballar amb algú al costat.

-Aquells casos que no mostren cap situació difícil a treballar, cal acompanyar-los i estar ben atents i esperar el moment adequat per poder intervenir. La urgència que les educadores i educadors tenim de vegades pot coaccionar el jove o fer que realment no es mostri.

-Com gestionar les emocions que molts casos et generen, és complicat sobretot quan et veus immersa en aquell cas, amb el jove cada dia i durant moltes hores. El jove aboca en tu, com a persona de confiança i propera, tots els neguits i comparteix situacions molts dures. Sobretot aquesta vessant tant de les emocions és la que ens fa pensar en la importància de la supervisió i compartir el cas amb l'equip.

-La funció de l'educadora, estar atenta al jove, a la seva evolució, i també ser conscient del moment en que el jove necessita la intervenció d'un altre professional específic per tal de treballar quelcom que educativament no es pot fer. La importància de treballar coordinadament amb els altres serveis sempre que es pugui.

-El fet de compartir moltes hores amb el jove, formals i informals, el fet de ser present a la seva vida és el que provoca que t'autoritzi a ser algú important i amb l'autoritat per poder intervenir a la seva vida. Per això, no es pot ser algú important i educativament referent des de l'arribada del jove al pis, i és normal.

-La dificultat d'aconseguir el vincle educatiu, i a la vegada la importància que té per poder intervenir amb èxit.

Compartir-ho amb un grup d'educadores i educadors que estan a peu de canó i que viuen situacions semblants, et fa sentir en confiança per que saps que t'entenen i t'ofereix la possibilitat d'escoltar alternatives que potser tu mateixa al món del teu pis no t'havies plantejat.

Tere Rodríguez

Educadora Social

Associació Punt de Referència